کد خبر: ۵۳۴۸۰۱
شنبه ۶ تیر ۱۴۰۵ ۱۱:۳۴

ادامه ریزش کرایه‌های کیپ‌سایز؛ حمل سنگ‌آهن به پایین‌ترین سطح ماه‌های اخیر رسید

همزمان با ضعف بازار کشتی‌های کیپ‌سایز، نرخ کرایه حمل سنگ‌آهن در مسیرهای اصلی جهان کاهش محسوسی را تجربه کرد.<;br&#۴۷;><br&#۴۷;>

به گزارش پایگاه اطلاع رسانی معدن پیشرو؛ همزمان با ضعف بازار کشتی‌های کیپ‌سایز، نرخ کرایه حمل سنگ‌آهن در مسیرهای اصلی جهان کاهش محسوسی را تجربه کرد.

نرخ‌های حمل‌ونقل دریایی سنگ‌آهن در هفته‌های نخست ژوئن ۲۰۲۶ تحت تأثیر رکود در بخش کشتی‌های کیپ‌سایز کاهش یافت. در مسیر مرجع توباراو برزیل به چینگ‌دائو چین، کرایه حمل تا ۱۲ ژوئن به ۳۳.۹۵ دلار به‌ازای هر تن رسید که نسبت به هفته قبل ۷.۲ درصد و در مقایسه با یک ماه قبل ۸.۲ درصد کاهش نشان می‌دهد.

در مسیر غرب استرالیا به چینگ‌دائو نیز فشار نزولی شدیدتر بود و نرخ حمل به ۱۰.۹۵ دلار به‌ازای هر تن رسید؛ رقمی که افت ۲۴.۷ درصدی نسبت به هفته پیش از آن را ثبت کرده است.

همزمان، شاخص بالتیک درای در ۱۶ ژوئن با کاهش ۵۰ واحدی معادل ۱.۸ درصد، به ۲۶۷۰ واحد رسید. این افت عمدتاً ناشی از عملکرد ضعیف بخش‌های کیپ‌سایز و پاناماکس بود. شاخص کیپ‌سایز که وضعیت حمل محموله‌های عمده‌ای مانند سنگ‌آهن و زغال‌سنگ را رصد می‌کند، ۱۴۲ واحد معادل ۳.۵ درصد کاهش یافت و به ۳۹۱۱ واحد رسید. همچنین میانگین درآمد روزانه کشتی‌های این رده با افت ۱۲۸۵ دلاری به ۳۱ هزار و ۹۶۸ دلار کاهش پیدا کرد.

جنگ ایران و بازار بار خشک

با وجود تشدید تنش‌ها در منطقه، مؤسسه فیچ ریتینگز بخش حمل بار خشک را کم‌تأثیرترین بخش حمل‌ونقل دریایی از جنگ ایران ارزیابی کرده است. به اعتقاد این مؤسسه، رشد جابه‌جایی کالاهای اساسی به‌ویژه سنگ‌آهن در سال ۲۰۲۶ همچنان از نرخ‌های کرایه کشتی‌های کیپ‌سایز حمایت می‌کند.

بر اساس این ارزیابی، سهم خاورمیانه از تجارت جهانی بار خشک تنها حدود ۳ درصد است و به همین دلیل تأثیر مستقیم تنش‌های منطقه‌ای بر این بازار محدود خواهد بود. هرچند بسته شدن احتمالی تنگه هرمز می‌تواند صادرات کودهای شیمیایی را تحت فشار قرار دهد، اما حضور کشتی‌های کیپ‌سایز در خلیج فارس بسیار اندک است.

کارشناسان همچنین معتقدند هرگونه افزایش تقاضا برای واردات زغال‌سنگ با هدف جبران اختلال احتمالی در بازار نفت، می‌تواند به تقویت بازار حمل بار خشک کمک کند.

بازار کشتی‌های حمل بار خشک در حالی وارد سه‌ماهه دوم سال شده که برخلاف الگوی معمول، در سه ماه نخست سال رکود فصلی مورد انتظار را تجربه نکرد و عملکردی بهتر از پیش‌بینی‌ها به ثبت رساند؛ موضوعی که همچنان امیدها به بهبود تدریجی بازار را زنده نگه داشته است.